

μαθημάτων ἐν ἐκάστῳ τμήματι καὶ καθορισμῷ τούτων κατὰ τε ποσὴν καὶ ποιὸν. δ') Περὶ διδακτικῶν βιβλίων. ε) Περὶ συστάσεως καὶ πλουτισμοῦ βιβλιοθηκῶν, μουσείων, καὶ ἐργαλείων διδακτικῶν. ζ') Περὶ προσόντων τῶν διδασκόντων. η) Περὶ ἀμοιβῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων διδασκόντων καὶ διδασκόμενων. θ) Περὶ ἀσκήσεως τοῦ σώματος. θ') Περὶ ἐξετάσεων καὶ βαθμολογίας καὶ ι) Περὶ διδασκαλῶν.

— Ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τῇ περιληφθείσῃ εἰς τὸ φύλλον τῆς «Εστίας» τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου, παρελείφθη νὰ σημειωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς Π. Αἰγινήτου. Ἡ παράλειψις αὕτη προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ἐν τῇ μαρμαρίνῃ στήλῃ τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἐπαρρίχθη ἕως σήμερον τὸ ὄνομα τοῦ Αἰγινήτου. Καθὼς οὖν δὲ κρίνομεν νὰ ἐπανορθώσωμεν αὐτὴν σήμερον, διότι ὁ Π. Αἰγινήτης διττῶς εὐεργέτησε τὸ ἀνώτατον ἡμῶν ἐκπαιδευτικὸν ἱδρυμα, οὐ μόνον εἰς τῶν μεγάλων αὐτοῦ δωρητῶν ἀναδειχθεὶς διὰ κληροδοτήματος 250,000 δραχμῶν, ἀλλὰ μάλιστα ὡς καθηγητὴς διὰ μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου διδασκαλίας παρασχὼν ἑαυτὸν ὠφέλιμον εἰς τὴν νεολαίαν, ἐφ' ᾧ καὶ διαρκῶς ὀφείλεται ευγνωμοσύνη καὶ τιμὴ εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Σάββας Ἰωαννίδης ἐξέδωκεν ὑπόμνηματίσας ἔπος μεσαιωνικὸν ἐκ τοῦ χειρογράφου Τραπεζοῦντος «Ὁ Βασίλειος ὁ Διγενὴς Ἀχρεῖας ὁ Καππαδόκης».

Ἡ ἀνακάλυψις καὶ δημοσίευσις τοῦ μεσαιωνικοῦ τούτου ἔπους εἶνε πολὺτιμος συμβολὴ εἰς τὴν διαλεύκανσιν σκοτεινῶν τιμῶν μερῶν τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας. Ἀνευ τοῦ ἔπους τούτου, ὅπερ εἶνε ἐξιστόρησις τῶν κατορθωμάτων Βασιλείου τοῦ Διγενεὺς Ἀχρεῖα τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, τὸ ἔσοχον τοῦτο πρῶτον οὐκ ἐξηρῶνιζέτο, οὐδαμοῦ τῆς ἱστορίας μνημονεύμενον, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, ἡ καταγωγὴ καὶ οἱ ἀγῶνες θὰ ἔμενον πᾶντῃ ἄγνωστα.

Ὁ ἐκδότης καὶ ὑπομνηματιστὴς κ. Σάββας Ἰωαννίδης προσάσκει τοῦ ἔπους σύντομον μὲν, ἀλλὰ περιεκτικὴν περιγραφὴν τῆς γεωγραφικῆς θέσεως, ἔθνα τὰ ἱστορούμενα ἐτελεύτησαν, ἔκδοσιν τῆς καταγωγῆς τῶν δρώντων προσώπων καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν διεπράχθησαν, εἰτα ἀναφέρει τινὰ περὶ τοῦ ἔπους καὶ τῶν μετὰ τούτου προστιθεὶς καὶ τὰ δημοτικὰ ἄσματα καὶ τὰς παραδόσεις, ἅτινα μέχρι τοῦδε διακρινόμενα τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἡ ἱστορία ἐτήρησε σιγὴν περὶ αὐτοῦ. Ἀπαντα δὲ ταῦτα συμπεριελήφθησαν ἐν 65 σελίδι, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ συγγράμματος ἐξ 135 σελίδων κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἔπους, ὅπερ ἐξιστορεῖ τὸν βίον καὶ ἐξυμνεῖ τὰ κατορθώματα τοῦ περιφανοῦς τούτου τῆς Καππαδοκίας τέκνου.

Τὸ ἔπος τοῦτο ἀπεστάλη κατ' αἵτησιν τῶν κκ. Σάββα καὶ Αἰμιλίου Λεγρῶν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου εἰς Παρίσιους καὶ ἐξεδόθη ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖ τῷ 1885 ὑπὸ τὸν τίτλον : «Οἱ ἄθλοι τοῦ Διγενεὺς Ἀχρεῖα»· προσετέθη δὲ καὶ γαλλικὴ μετάφρασις μετὰ σημειώσεων.

Ὡς γνωστὸν, καὶ ὁ κ. Ἀντ. Μηλιαρχῆς ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1881 τὸ αὐτὸ ἔπος ἐκ χειρογράφου εὐρεθέντος ἐν Ἀνδρῶν, ἐτέρα δὲ ἔκδοσις ἐγένετο καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου ἐξ ἄλλου χειρογράφου ὅπως διαφόρων εἰς στίχους πολιτικούς ὁμοιοκαταληκτοὺς τοῦ Ἰγνατίου Πετρίτη. Χίου, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Collection de Romans Grecs.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βιογραφία Ὀλυμπιάδος τῆς Ἠπειρώτιδος, Νεοπολέμου τοῦ Ἀλέκου θυγατρὸς, νομίμου τοῦ Φιλίππου Β' γυναικὸς καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου μητρὸς, φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δήμιτσα, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον «Ὁ Παλαμῆδης». 1887. 8ον, σελ. 136. Τιμᾶται δραχ. 3.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ προκειμένου ἔργου εἶνε γνωστὸς διὰ τὴν φιλοπορίαν καὶ πολυμαθεῖαν αὐτοῦ ἐκ πολλῶν καὶ ἄλλων αὐτοῦ συγγράμμάτων καὶ διαφόρων πραγματειῶν, τὰς ὁποίας δημοσιεύει ἐν περιοδικοῖς φύλλοις καὶ ἐφημερίσιν. Εἰς τὴν συγγραφὴν δὲ τοῦ παρόντος συγγράμματος ὠρμήθη παρατηρήσας ὅτι πάντες οἱ περὶ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν

τῆς Μακεδονίας ἀσχολούμενοι, περιορίσθησαν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν μόνον τῶν περὶ Φιλίππου, Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀριστοτέλους, ἥτοι εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ χρυσοῦ τῆς Μακεδονίας αἰῶνος. Ἀπὸ μακροῦ δὲ αὐτοὶ ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τῆς τε ἱστορίας καὶ γεωγραφίας τῆς Μακεδονίας, παρὶ ὧν καὶ ἱκανὰ ἐδημοσίευσαν, ἀπεφάσισαν νὰ συντελέσῃ εἰς πληρῶσιν τῆς παρατηρουμένης ἐλλείψεως, ἀναπτύσσων μίαν τὴν παρήμελων σελίδων τῆς Μακεδονικῆς ἱστορίας, ὡς τοιαύτην δ' ἐξελέξατο τὸν βίον τῆς πολυθρῦλτου Ὀλυμπιάδος, ἥτις καὶ ὡς νόμιμος τοῦ Φιλίππου γυνὴ καὶ ὡς μήτηρ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου σπουδαιότατον ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ παρέστησε πρόσωπον.

Περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὀλίγιστα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἔγραψε μόνος ὁ Stahr ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐγκυκλοπαιδείᾳ τοῦ Ersch καὶ Gruber. Ὁ δὲ κ. Δήμιτσας ἐπιθυμῶν νὰ ἀπεικονίσῃ κατ'ἄξιαν τὴν περιδύομεν βασιλίδαν τῶν Μακεδόνων, ἠναγκάσθη νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὰς ὀλίγας καὶ σποραδικὰς τῶν ἀρχαίων πληροφορίας, μετὰ πολλοῦ δὲ ζήλου ἀναζητήσας καὶ περισυναγαγὼν πᾶν ὅτι ὑπ' ἐκείνων ἐγράφη, συναπῆρτισε τὴν εἰκόνα αὐτῆς ὅσον ἦτο δυνατόν τελείαν, ἐξιστορῶν λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς καθ' ὅλας τὰς πολυκυμάντους καὶ δραματικὰς φάσεις. Οὕτω δὲ παρέδωκεν ἡμῖν συγγραφὴν παρέχουσαν μέγα τὸ ἐνδιαφέρον, πρῶτον δὲ ταύτην πλήρη μονογραφίαν ἑλληνιστὶ δημοσιευμένην περὶ τῆς περιωνυμίου μητρὸς τοῦ Μεγάλου τῶν Μακεδόνων βασιλέως. Ὡς τοιοῦτον τὸ ἔργον τοῦ κ. Δήμιτσα, εἶνε λίαν ἐπαγωγὸν ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα, πάσης δὲ συστάσεως ἄξιον. Τὸ σύγγραμμα κοσμεῖται καὶ διὰ μικρᾶς εἰκόνας τῆς Ὀλυμπιάδος, ληφθεῖσας ἐκ χρυσοῦ αὐτῆς νομίσματος μοναδικοῦ, εὐρεθέντος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀποκειμένου νῦν ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου.

Θεοδοσίῳ Δ. Παπαθεοδώρου, ἡγουμένου ἐν τῇ Μονῇ Σκριπτοῦς «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου», Ἀπάντησις ὀφειλομένη πρὸς τὸν Γεώργιον Πανάγου Κρέμον. Ἐν Ἀθήναις, 1887. 8ον, σελ. 29.

Ράχη καὶ Σάρωθρον, μυθιστόρημα πρωτότυπον, ὑπὸ Κ. Σ. Πέρβελι. Τόμος Δ'. Ἐν Ὁδῆσῳ, τύποις Ν. Χρυσόγλου. 1886. 8ον, σελ. 447—608.

Ἐγχειρίδιον γεωγραφικῆς ὑπὸ Ξενοφῶντος Δ. Ζύγουρα καθηγητοῦ, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γεωγραφικῆς κατηχέσεως τοῦ καθηγητοῦ Πουλῆ τῆς βραβευθείσης διὰ χρυσοῦ παραστήμου καὶ ἐγκριθείσης πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς δημοτικοῖς Σχολείοις τῶν γεωργικῶν δήμων τῆς Γαλλίας. Ἐν Ἀθήναις, 1887. 16ον, σελ. 128. Τιμᾶται λεπτῶν 60.

Ἀρθολογία, ἥτοι συλλογὴ γνωμῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὑπὸ Ἀναστασίου Ι. Κεφάλα, Τριφυλίου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνωσέως», ἐν ὁδῷ Λέκα. 1887. 8ον, σελ. 95. Τιμᾶται δραχ. 2,50.

Α. Ι. Χαραμῆ, χειρουργοῦ, εἰδικοῦ ἱατροῦ τῶν οὐροπονητικῶν ὀργάνων *Πῶς κατὰ Thompson προλαμβάνεται ὁ σχηματισμὸς τῶν λίθων ἐν τῇ κύστει καὶ πῶς ἀληθῶς θεραπεύεται ἡ ψαμμίσις*. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ. 1887. 16ον, σελ. 41.

Ἐπαμεινώνδα Π. Πολιτάκη Τὰ πρῶτα βήματα. Ἀντὶ προλόγου. Ὑπὸ μητέρα μου. Ὑπὸ ἀγάτη μου. Ὑπὸ χαρὰ μου. — Τραγούδια τῆς ξενιτειᾶς. — Τραγούδια τοῦ πόνου. — Τραγούδια τῆς ἀγάπης. — Γέλοια. — Πολεμικὰ τραγούδια. — Ἀἶμος καὶ Χρυσούλα. Ἐκδίδονται ὑπὸ Γεωργίου Μέρου, βιβλιοπώλου ἐν Σύρῳ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου. 1887. 16ον, σελ. 72. Τιμᾶται δραχ. 1,50.

Λόγος Παιρηγυριᾶδος, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Πελοποννήσῳ Διδασκαλεῖῳ τῇ ἐπέτειον τῆς 25 Μαρτίου εορτάζοντι ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καθηγητοῦ Ἀθαν. Μπάτσα. Ἐν Τριπόλει, 1887. 16ον, σελ. 32.

Διάλογοι ἑλληνο-ιταλο-αραβικοί, συνταχθέντες καὶ ἐκδοθέντες δαπάνῃ τοῦ ἑλληνικοῦ Βιβλιοπωλείου «Φοῖνιχος» Πέτρου Σαράντη. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τύποις «Ὁμονομίας». 1887. 16ον, σελ. 406.

Τακτικὴ τοῦ λόχου ἐν ἀραιᾷ τάξει. Τεῦχος πρῶτον. Ἐκπαιδευτικὴ ἐνωμοτικὴ—ἡμιδμοικία—δμοικία καὶ οὐλαμοῦ. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ἰω. Κωνσταντινίδου, λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1887. 16ον, σελ. 56. Τιμᾶται δραχμῆς.